

**ریشه منیت‌های ما**

استاد ما وقتی در موضوع اخلاق از خودخواهی‌ها و منیت‌ها سخن به میان آورد و این صفت رذیله را نکوهش کرد، به مصادیقی از این خودخواهی اشاره کرد که شاید تاکنون در ذهن من و امثال من اصلا خطور نکرده بود.

جام جم آنلاین: استاد ما وقتی در موضوع اخلاق از خودخواهی‌ها و منیت‌ها سخن به میان آورد و این صفت رذیله را نکوهش کرد، به مصادیقی از این خودخواهی اشاره کرد که شاید تاکنون در ذهن من و امثال من اصلا خطور نکرده بود.

او می‌گفت وقتی از یک مسیری در کوچه و خیابانی عبور می‌کنید و وسیله نقلیه دیگری در مقابل شما حرکت می‌کند و شما بدون این که ذی‌حق باشید با علامت چراغ زدن از او می‌خواهید توقف کند و مسیر را برای شما باز کند و به شما راه بدهد، در واقع با این خودخواهی خود را بر دیگری ترجیح داده‌اید و این کار ناشایست ریشه در منیت‌ها دارد. می‌گفت: شما خود را ذی‌حق می‌دانید و خود را بر طرف مقابل مقدم می‌دارید؟! این جز خودخواهی چه توجیه دیگری می‌تواند داشته باشد؟

البته استاد ما به مصادیق دیگری هم اشاره کرد و می‌گفت: در معابر عمومی، آنها که اقدام به سد معبر می‌کنند، بساط خود را پهن می‌کنند، اجناس داخل مغازه را در پیاده‌رو قرار می‌دهند، بدون توجه به حقوق دیگران، بر سر راه مردم توقف می‌کنند، اینها همه ریشه در خودخواهی‌ها و منیت‌ها دارد که شاید کمتر به آن توجه داشته باشیم، راستی در زندگی روزمره و هر روزی، ما چرا با چنین هرج و مرج‌هایی هر چند کوچک و ناچیز مواجه می‌شویم؟

عبور موتورسیکلت‌ها از پیاده‌روها که حریم عابران پیاده است چه معنا و مفهومی می‌تواند داشته باشد؟ چرا برخی چنان به خود اجازه می‌دهند که مرتکب هر خطایی در جامعه شوند.

آیا استفاده از دخانیات در معابر و اماکن عمومی، تجاوز به حقوق دیگران نیست و ریشه در منیت‌ها و خودخواهی و خودکامگی ندارد؟

بیا بیایم ضمن احترام به حقوق دیگران، در رفتار اجتماعی خود تجدیدنظر کنیم و با رفتار و کردار شایسته خود، فرهنگی دوست‌داشتنی و صمیمی که ریشه در همدلی دارد به یادگار بگذاریم. یادمان باشد بسیاری از ناهنجاری‌های اجتماعی ریشه در همین منیت و خودخواهی ما دارد.

به راستی اگر ما در رفتار و زندگی اجتماعی خود به حق خود قانع باشیم، شاهد برخی پدیده‌های غیرمتعارف نخواهیم بود؛ پدیده‌هایی مثل عبور از چراغ قرمز، مثل پارک کردن در محل پارکینگ ممنوع، توقف در پیاده‌روها و عدم توجه به آداب و رسوم مردم یک شهر و روستا.

رعایت قوانین و مقررات هر جامعه‌ای و توجه به آداب و رسوم مردم آن جامعه و احترام به حقوق دیگران علاوه بر آن که جامعه را از هرج و مرج دور می‌کند، معرف شخصیت ما هم در رفتار فردی و زندگی اجتماعی و تعامل با دیگران خواهد بود.

محمد خامه‌یار